گزارش تاریخی

۱۷۱ سال از نخستین حمله هوایی گذشت

بسیاری از مورخان اعتقاد دارند که رویداد بمباران هوایی، تا پیش از ۱۷ دسامبر سال ۱۹۰۳ (۲۵ آذر ۱۲۸۲) غیرممکن بوده‌است؛ چرا؟ چون در این تاریخ تازه هواپیما توسط برادران رایت ساخته شد و به پرواز درآمد. با این حال، این بزرگواران یادشان رفته‌است که قبل از برادران رایت هم، افرادی از بنی‌بشر بودند که پرواز کردند و البته وسایل مجهزی هم ساختند. نمونه‌اش همین مرحوم مونگلوفیه که با برادرش، در یک خانواده ۱۶ نفری به دنیا آمد و در سال ۱۷۸۳ میلادی، ۱۲۰ سال قبل از برادران رایت، بالونی با هوای گرم ساخت و برای نخستین‌بار، توانست پرواز کند. در دوره‌های بعد، بالون‌های قابل هدایتی مانند «زپلین» توسط آلمانی‌ها ساخته شد که کم از هواپیماهای مسافربری امروزی نداشت؛ اگرچه زیادامن نبود! بنابراین، حمله هوایی قدمتی خیلی بیشتر از آن چیزی دارد که گمان می‌کنید؛ مثلا چندسال؟ عرض می‌شود که دقیقاً ۱۷۱ سال! در دسامبر سال ۱۸۴۹ میلادی، زمانی که ارتش اتریش قصد داشت شهر ونیز در ایتالیای امروزی را اشغال کند، مقاومت مردم شهر، اعصاب ژنرال فون رادیسکی، فرمانده نیروهای اتریشی را به‌هم ریخت؛ ۵۰ هزار نیروی نظامی او که شاید از جمعیت ونیز هم بیشتر بودند، نمی‌توانستند حریف مدافعان این شهر آب‌زده شوند! در آن گیر و دار، یک افسر به نام «اوشاتیوس»، نزد رادیسکی رفت و نخستین پیشنهاد حمله هوایی را به او داد. طبق این پیشنهاد، بالون‌های ارتش که کارشان صرفاً شناسایی مواضع بود و البته خیلی هم نمی‌توانستند مخفیانه عمل کنند، باید شبانگاه و در حالی که هر کدام بشکه‌های باروت ۲۰ کیلویی را به تعداد کمتر از ۱۰ عدد حمل می‌کردند، بر فراز ونیز پرواز می‌کردند و خلبانان، این بشکه‌ها را پس از آتش زدن فتیله، بر سر مدافعان شهر می‌انداختند. به این ترتیب، نخستین حمله هوایی دنیا طراحی و اجرا شد. ونیزی‌ها شکست خوردند و شهرشان به دست اتریشی‌ها افتاد.

ناشنیده‌هایی از نخستین بیمارستان مدرن و اولین آسمان‌خراش مشهد

مریض‌خانه منتصریه و ساختمان چهارطبقه خیابان ارگ، چگونه و در چه زمانی ساخته شد؟

جواد نوائیان رودسری– اگر کمی در حافظه تاریخی شهرمان جست‌وجو کنیم، نام‌ها و بناهای نوستالژیک که یک تاریخ خواندنی و پربار را پشت خود پنهان کرده‌اند، کم نیستند. خاطره‌بازی با بناهای قدیمی و حتی یادآوری نام آن‌ها، آن‌قدر جذاب است که کمتر کسی می‌تواند با دیدن یادداشت یا تصویری از آن‌ها، به‌سادگی از کنارش بگذرد. امروز می‌خواهم به‌صَرْف یک خاطره‌بازی شیرین دعوتتان کنم؛ می‌خواهم از دو ساختمان نوستالژیک شهر مشهد صحبت کنم که یکی با نام و دیگری با ساختمانش، همچنان حیات دارد و به یاد مشهدی‌ها می‌آورد که شهرشان، چه هویت غنی و باشکوهی دارد. امروز درباره چهارطبقه و بیمارستان منتصریه صحبت خواهیم کرد؛ اولی نخستین آسمان‌خراش مشهد است و دومی، نخستین بیمارستان مدرن شهر.

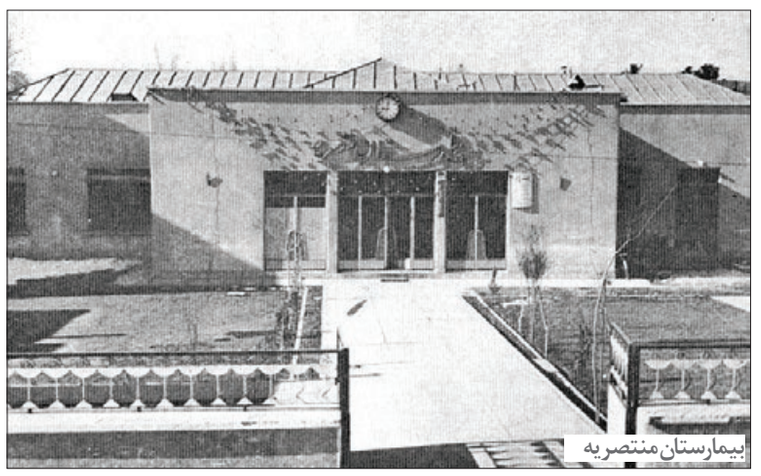

بیمارستان منتصریه

ساختمان چهارطبقه

■ **بیمارستان منتصریه و یادی از یک واقف**

بیمارستان منتصریه را باید قدیمی‌ترین بیمارستان مشهد بدانیم که همچنان مشغول کار است و به فعالیت خود ادامه می‌دهد؛ بر این ویژگی، باید نخستین بیمارستان مدرن بودن را هم بیفزاییم. این بیمارستان یکی از مراکز درمانی مهم مشهد در اوایل دهه ۱۳۰۰ خورشیدی بود. «محمدحسن میرزا منتصرالملک»، از رجال خیّر خراسان، که موقوفات کرامندی را از خود به یادگار گذاشته است، در زمان حیاتش، چند پارچه از املاک خود را که در جلگه کاشمر و مه‌ولات تربت حیدریه قرار داشت، به همسر خود، بانو «رابعه خانم احترام‌السلطنه»، صبیه «محمد میرزا»، واگذار و باوی شرط کرد که از محل فروش این املاک، در مشهد مریض‌خانه‌ای مدرن و مجهز بسازد. «احترام‌السلطنه» نیز، پس از درگذشت شوهرش، با فروش املاک مذکور، در سال ۱۲۹۷ خورشیدی، زمینی به مساحت ۳۵۰۰ ذرع مربع (تقریباً ۳۴۰۰ متر مربع) در حاشیه خیابان دروازه جنت خرید و بیمارستانی به نام «منتصریه»، به یاد همسر مرحومش بنا کرد. به موجب وقف‌نامه تنظیم‌شده، تولیت بیمارستان و بقیه املاکی که وقف این مکان شده است، مادام‌العمر در اختیار «احترام‌السلطنه» قرار داشت و پس از او، تولیت بیمارستان با تولیت آستان‌قدس رضوی خواهد بود. پس از احداث بنای بیمارستان، «احترام‌السلطنه» اداره امور آن را به برادرش «اسدا... میرزا قهرمان»، واگذار کرد. «احترام‌السلطنه» در دی‌ماه سال ۱۳۲۷ خورشیدی درگذشت و در بهمن‌ماه همین سال، خانواده او، بیمارستان منتصریه را با املاکی که وقف آن شده‌بود، به آستان‌قدس تحویل دادند. این بیمارستان، که ۴۰ تختخواب داشت، به مرور زمان، دچار فرسودگی بنا شد و به همین دلیل، در سال ۱۳۴۳ خورشیدی، آن را با همان نقشه اولیه، بازسازی کردند. امروزه، این ساختمان قدیمی در خیابان جنت پابرجاست و اقداماتی برای احیای آن صورت گرفته است. به همت آستان‌قدس رضوی، طی دو دهه اخیر، با حفظ بنای قبلی، ساختمانی مجهز در زمین وقفی ساخته شد که به احترام واقف بیمارستان، آن را «منتصریه» خواندند و امروزیکی از مهم‌ترین مراکز پیوند اعضا در خاورمیانه است.

■ **آسمان‌خراش فرهنگی مشهد**

تقاطع خیابان ارگ (امام خمینی (ره)) مشهد با بولوار مدرس که قدیمی‌های شهر آن را با نام «دروازه طلایی» می‌شناسند و شاید این نام به واسطه کثرت مغازه‌های زرگری در اطراف آن باشد، یکی از نوستالژیک‌ترین ساختمان‌های تاریخ معاصر مشهد را در خود جاداده بود که در دوره پهلوی دوم، ویران شد. بنای این ساختمان که نخستین ساختمان چهارطبقه شهر مشهد بود، اواخر دوره قاجار، در سال ۱۳۰۴ خورشیدی آغاز شد و چندسال بعد، به بهره‌برداری رسید. چهارطبقه‌بودن ساختمان، آن‌قدر برای مردم هیجان‌انگیز بود که همه، اسم «چهارطبقه» را برایش انتخاب کرده‌بودند و ساختمان را با این عنوان به هم معرفی می‌کردند و کاری نداشتند که نام مالک و ساکن آن چیست. بنای چهارطبقه، طبق گزارش نویسنده کتاب «مزار میرمراد»، توسط یکی از متمولان تازه از روسیه برگشته ساخته شد؛ می‌دانیم که آن فرد متمول، یکی از اعضای خانواده مشهور نصیرزاده بوده‌است. نصیرزاده‌ها که نام آن‌ها روی برخی مراکز آموزشی شهر همچنان باقی است، اصالتاً از قفقازی‌های مقیم مشهد بودند. بنای چهارطبقه، در ابتدای کار مهمانخانه بود و در حیاط بزرگ و مصفای آن، کافه موزیکال پارس قرار داشت. یکی از مشهدی‌های قدیمی در نوشته‌هایش، چهارطبقه را «چشم و چراغ ایران»! معرفی کرده و نوشته‌است: «در مشهد ما یک عمارت چهارطبقه وجود دارد که چشم و چراغ ایران است ... خوشبختانه این‌جا مهمانخانه شده و عموماً می‌توانند از داخل آن و مناظر خارجی‌اش استفاده کنند ... اتاق طبقه چهارم این مهمانخانه گنجایش ۵۰۰ نفر را دارد.» ظاهراً در همین اتاق بزرگ بود که گاه به گاه برنامه تئاتر برگزار می‌شد و باید آن را یکی از نخستین سالن‌های تئاتر مشهد بدانیم. طبق گزارش علی نجف‌زاده در کتاب «گروه‌های مهاجر به مشهد از صفویه تاکنون»، بنای چهارطبقه شهر مشهد، در سال ۱۳۲۴ و طی یک اجاره‌نامه، از قرار ماهی پنج هزار ریال به اداره آموزش و پرورش وقت اجاره داده شد و در سال ۱۳۴۰، نصیرزاده‌ها این بنا را در ازای یک سیر نبات و یک ریال وجه رایج، به اداره فرهنگ بخشیدند. اداره فرهنگ خراسان متعهد شد در عوض عمارت چهارطبقه، دبیرستان «عاملی» را به نام «جلیل نصیرزاده» و دبستان «هروی» را به نام دبستان «ایوب نصیرزاده» نام‌گذاری کند و در صورت تغییر بنا یا تغییر محل آن، نسبت به دو بنا به همین نحو رفتار شود. با این حال، ساختمان چهارطبقه مشهد، اوایل دهه ۱۳۵۰ تخریب شد؛ چون قرار بود بولواری بزرگ را در امتداد خیابان خسروی مشهد بنا کنند.

نکته تاریخی

درباره پیشینه ایرانی پایتخت ترکمنستان

«اشک‌آباد» یا «عشق‌آباد» مسئله این است!

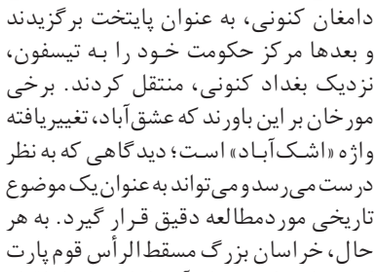

تصویری از عشق‌آباد در قرن ۱۹

بسیاری از باستان‌شناسان معتقدند که عشق‌آباد، شهری که امروزه پایتخت جمهوری ترکمنستان است، روزی روزگاری همان شهر «نساء» بود که دیرزمانی به عنوان یکی از شهرهای مهم در جغرافیای سیاسی ایران‌باستان محسوب می‌شد. می‌گویند که بقایای این شهر در نزدیکی عشق‌آباد کشف شده‌است. با این حال درباره این ادعا، تردیدهای فراوانی وجود دارد. می‌دانیم که خاستگاه مؤسسان دودمان اشکانی که بین سال‌های ۲۴۷ قبل از میلاد تا ۲۲۴ بعد از میلاد، به مدت ۴۷۱ سال بر ایران حکومت کردند، شمال خراسان امروزی و در حوالی ابیورد و نساء باستانی قرار داشت. از شواهد تاریخی چنین بر می‌آید که ارشک، اشک یا آرش، نخستین فرمانروای اشکانی، بنای شهری را در نزدیکی نساء گذاشت که بعدها به نام او، آن را «اشک‌آباد» خواندند. این شهر، نخستین پایتخت اشکانیان بود. هر چند که پس از مدتی، آن‌ها شهر «صد دروازه» را در نزدیکی دامغان کنونی، به عنوان پایتخت برگزیدند و بعدها مرکز حکومت خود را به تیسفون، نزدیک بغداد کنونی، منتقل کردند. برخی مورخان بر این باورند که عشق‌آباد، تغییریافته واژه «اشک‌آباد» است؛ دیدگاهی که به نظر درست می‌رسد و می‌تواند به عنوان یک موضوع تاریخی مورد مطالعه دقیق قرار گیرد. به هر حال، خراسان بزرگ مسقط‌الرأس قوم پارت که بسیاری از مورخان آن‌ها را بخشی از اقوام آریایی مهاجر به ایران می‌دانند، بوده‌است و اشکانیان، خود منسوب به این قوم هستند. به همین دلیل، پذیرش رابطه میان عشق‌آباد و اشک‌آباد، چندان دور از ذهن نیست. اما نباید از یاد برد که اقوام کنونی ساکن در این منطقه، به لحاظ پیشینه تاریخی و نژادی، ارتباطی با مؤسسان اشک‌آباد ندارند.

تاریخ استعمار

فرانسوی‌ها و عطش غارت میراث فرهنگی ملت‌ها

به‌تازگی خبری درباره بازگرداندن اشیای عتیقه و غارت‌شده مردم کشور آفریقایی «بنین»، از سوی دولت فرانسه منتشر شده‌است. قبلاً هم شاهد بازگرداندن جمجمه‌های انقلابیون الجزایری به کشورشان بودیم. فرانسه یکی از مهم‌ترین مراکز نگهداری اشیای باستانی و عتیقه در جهان محسوب می‌شود. در روزگاری که دیگر دولت‌های اروپایی، برتخصص خود در حوزه غارت منابع معدنی و اقتصادی متمرکز بودند، فرانسوی‌ها، افزون بر آن تمرکز، عطش سیری‌ناپذیر خود را به جمع‌آوری آثار باستانی، با غارت بی‌حد و حصر این آثار از کشورهای استعمارزده یا به لحاظ حکومتی متزلزل، فرومی‌نشاندند. انتشار خبر بازگرداندن آثار غارت‌شده مردم «بنین» که احتمالاً مشتی از خروار است، ما را به یاد خاطره دردناک فعالیت‌های باستان‌شناسی مادام دیولافوای فرانسوی و شوهرش در شوش می‌اندازد؛ خاطره‌ای به‌غایت تلخ از انهدام آثاری باستانی غیرقابل انتقال به فرانسه؛ خاطره‌ای نفرت‌انگیز که اوج خودخواهی و خودپرستی غربی‌ها را عیان می‌کند؛ نوعی حسادت بی‌حد و مرز به خاطر آن‌چه میراث اقوام متمدن دنیاست. خانم فرانسوی در خاطراتش می‌نویسد: «دیروز گاو سنگی بزرگی را که در روزهای اخیر پیدا شده است، با تاسف تماشا کردم؛ حدود ۱۲ هزار کیلو وزن دارد. تکان‌دادن چنین توده عظیمی غیرممکن است. بالاخره نتوانستم بر خشم خود مسلط شوم، پتکی به دست گرفتم و به جان سرستون سنگی افتادم و با عصبانیت ضرباتی به او زدم. سرستون در نتیجه ضربات پتک مثل میوه رسیده از هم شکافت، یک تکه سنگ بزرگ از آن پرید و از جلوی پای ما رد شد، اگر با چالاکی خود را کنار نمی‌کشیدم، پایمان را خرد می‌کرد.» او و شوهرش هر آن‌چه را قابل دزدیدن بود، دزدیدند و غارت کردند و هر چه را نتوانستند به دیار عدم فرستادند. «بنین» تنها قربانی عطش شیطانی فرانسوی‌ها برای غارت میراث فرهنگی دیگر ملت‌ها نیست.

مادام دیولافوا

در احوالات قبله عالم

ترس از دینامیت‌های پدرسوخته!

دوشنبه، ۱۷ جمادی‌الثانی ۱۳۰۶ * - امروز تضییع روز و وقت کردیم. صبح از خواب برخاستیم، هوای آفتاب گرم بسیار خوبی بود. قرار بود برویم دیدن شاگردان مدرسه نظام که برایمان دینامیت بترکانند. همراه امین‌السلطان رفتیم. رسیدیم دوشان‌تپه؛ دیدیم لوازم کار را هم فراهم کرده‌اند. در زمین چاله کنده بودند. ما هم دور نشستیم که ببینیم. گفتیم جلوتر نرویم که تکه سنگی چیزی بر سرمان نیفتد. امین‌السلطان پدرسوخته یک‌ریز حرف می‌زد و نمی‌گذاشت حواسمان جمع باشد. دستور دادیم باغبان‌ها را مرخص کنند که خطر نداشته باشد. همین‌طور که امین‌السلطان حرف می‌زد، قهوه آوردند. خواستیم بخوریم، دفعتاً صدای دینامیت آمد. هول شدیم، قهوه ریخت. گفتیم چه کسی دستور داد بترکانند؟ گفتند دستتان را بالا بردید، فکر کردیم دستور فرمودید. پدرسوخته‌ها اصلاً معلوم نیست حواسشان کجاست؟ گفتیم دوباره برنامه را اجرا کنند که ببینیم. خیلی اذیت شدیم. روز بیهوده‌ای بود.

* ۳۰ بهمن ۱۲۶۷

گزارش جهانگرد اروپایی از معماری منازل تهران ۱۰۰ سال قبل

خانه‌های ایرانی؛ مکانی برای آرامش و زندگی

تاریخ اجتماعی

تهران در دوره قاجار یکی از شهرهای مهم و زیبای ایران محسوب می‌شد و تجلی کاملی از یک زندگی ایرانی را در بر داشت. بیشتر خانه‌ها، به‌رغم آن که از ساختمان مدرن و امروزی برخوردار نبودند، اما با مزین شدن به اسباب ساخت ایران، آرامش خاصی را به افراد منتقل می‌کردند. چارلز جیمز ویلز، تبعه انگلیس که بیش از ۱۰۰ سال قبل از تهران بازدید کرده‌است، در خاطراتش می‌نویسد: «مشاهده منظره تاسف‌آور تهران، به‌خصوص از خارج شهر، واقعاً غیرقابل باور بود. خیابان‌ها باریک، خانه‌ها یک طبقه و خشت و گلی و یا از گِل تنها. وقتی به منزل «سرگرد اس» که در خارج شهر واقع شده بود، رسیدیم، هنوز هم منظره خانه‌های شهر از دور دست دلنشین و خوشایند نبود، اما به محض ورود به شهر و مشاهده موقعیت آن از نزدیک، نظرمان به کلی عوض شد. زیرا این خانه و ساختمان‌ها، با آن ساختمان‌های محقری که ما از دور دیده و درباره آن‌ها قضاوت کرده بودیم، کاملاً تفاوت داشت. نفسی به راحتی کشیدیم و کم کم از آن‌چه می‌دیدیم، دچار رضای خاطر و لذت شدیم، درهای چوبی

ضخیم، دروازه‌هایی قشنگ، پنجره‌هایی زیبا، به‌خصوص داخل اتاق‌ها که با زیبایی فرش‌های ایرانی‌اش، جلوه خاصی به خود گرفته بود؛ در اولین نگاه، مشاهده کمبود مبل و صندلی در این اتاق‌های مجلل، برای ما خارجی‌ها تکان‌دهنده و توام با احساس یک نوع نقص و کمبود است. ولی رفته رفته پس از عادت کردن به نشستن روی فرش‌های ضخیم خوش‌نقش و تکیه دادن بر پشتی و کوسن‌های نرم و زیبای آن، انسان احساس آرامش بیشتری می‌کند و از این نوع زندگی، استراحت زیادتری نصیبش می‌گردد. به‌خصوص اگر میزبان مهمان‌دوست و پیشخدمت‌هایش باسلیقه و مهمان‌نواز هم باشند.»

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره۲۴۸ -۱۳۹۹۶۰۳۰۶۲۷۷۰۰۰۲۴۸/۰۶/۳۰ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک زاوه تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای محمد پیوس فرزند عباس بشماره شناسنامه ۵۴۱صادره از تربت حیدریه در یک باب ساختمان به مساحت ۱۰۲ متر مربع قسمتی از پلاک۲۲ فرعی واقع در اراضی حسین آباد پلاک۱۱۷ اصلی حوزه ثبتی شهرستان زاوه خریداری مع الواسطه از مالک رسمی آقای موسی جغاله محرز گردیده است .لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض ، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نمیباشد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۳۹۹/۱۰/۰۱
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۳۹۹/۱۰/۱۶

سید امین موسوی -رئیس ثبت اسناد و املاک زاوه ۹۹۰۷۱۳۵۶/ش

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۳۱۰۰-۹۹ مورخه ۹۹/۰۹/۱۰ هیات به شماره کلاسه ۱۸۶-۹۹ موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقردر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه دو بجنورد تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای اسفندیار ملنی زاده فرزندمحمد بشماره ملی ۰۶۸۱۹۲۷۶۶۱ صادره از بجنورد دریک باب منزل به مساحت ۲۲۰ مترمربع از پلاک ۱۵۵ اصلی واقع در اراضی کهنه کند بخش دو بجنورد خریداری از مالک رسمی آقای علی شیخی فرزند عبدعلی محرزگردیده است . لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید،ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض ، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند.بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۳۹۹/۰۹/۱۶ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۳۹۹/۱۰/۰۱
احمد اصغری شیروان – رئیس ثبت اسناد و املاک
۹۹۰۶۷۸۷۳/م

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رأی شماره ۳۱۰۰-۹۹ مورخه۹۹/۰۹/۱۱ هیات به شماره کلاسه ۱۰۴-۹۹ موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقردر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه دو بجنورد تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای ابوالفضل گریوانی فرزند رضا قلی بشماره شناسنامه ۳۲۱۳۴ صادره از بجنورد دریک باب ساختمان به مساحت ۱۶۶.۷۰مترمربع از پلاک باقیمانده ۱۷۲فرعی از ۱۶۳ اصلی واقع در اراضی حصار شیر علی بخش دو بجنورد خریداری از مالک رسمی شهرداری بجنورد محرزگردیده است . لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵روزآگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید،ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض ، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند.بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۳۹۹/۰۹/۱۶ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۳۹۹/۱۰/۰۱
احمد اصغری شیروان – رئیس ثبت اسناد و املاک
۹۹۰۶۷۸۷۷/م

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر آرا، شماره ۳۱۱۹-۹۹ و ۳۱۲۰-۹۹ مورخ ۹۹/۰۹/۱۰ هیات به شماره کلاسه های ۱۷-۹۹ و۱۸-۹۹ موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی مستقردر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه دو بجنورد تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای امید دهقانی فرزندمحمد به شماره شناسنامه ۳۶۶۱۸صادره از بجنورد و خانم سکینه سبحانی فرزند محمد اسماعیل به شماره شناسنامه۲صادره از مانه وسملقان بالسویه هرکدام در سه دانگ مشاع از ششدانگ یک باب منزل مسکونی به مساحت۱۹۱.۲۵مترمربع از پلاک۱۵۵ اصلی واقع در اراضی کهنه کند بخش دو بجنورد خریداری از مالک رسمی شهرداری بجنورد محرزگردیده است. لذا به منظوراطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روزآگهی می شود درصورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید،ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول :۱۳۹۹/۰۹/۱۶ تاریخ انتشار نوبت دوم:۱۳۹۹/۱۰/۱
احمد اصغری شیروان – رئیس ثبت اسناد و املاک
۹۹۰۶۷۸۸۸/م

آگهی تغییرات شرکت مرغ گوشتی مریشک چناران
شرکت تعاونی به شماره ثبت ۱۰۹۰۱ و شناسه ملی ۱۰۳۸۰۲۶۶۱۳۲

به استناد صورتجلسه مجمع عمومی عادی مورخ ۱۳۹۹/۰۷/۰۸ و به استناد نامه شماره ۲/۴۲۶۰۶ مورخ ۱۳۹۹/۰۹/۱۵ اداره تعاون کار و رفاه اجتماعی شهرستان مشهد و به استناد ماده ۲۲۵ قانون تجارت و با توجه به آگهی های منتشره در روزنامه رسمی و محلی ختم تصفیه شرکت اعلام می گردد.

با ثبت این مستند تصمیمات ختم تصفیه انتخاب شده توسط متقاضی در سوابق الکترونیک شخصیت حقوقی مرقوم ثبت و در پایگاه آگهی های سازمان ثبت قابل دسترس می باشد.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری مشهد ۹۹۰۷۱۳۴۹/م

آگهی مزایده (نوبت اول/ نوبت دوم)

شهرداری قوچان در نظر دارد به استناد مصوبه شماره ۴۰۹۲/ش مورخ ۹۹/۲/۲۹ شورای محترم اسلامی شهر قوچان و بر اساس ماده ۱۳ آئین نامه مالی شهرداری ها مصوب ۴۶/۴/۱۲ با اصلاحات بعدی، نسبت به فروش تعداد ۳۹ قطعه زمین به شرح ذیل اقدام نماید، لذا از متقاضیان دعوت می گردد از تاریخ نشر آخرین آگهی لغایت ده روز با مراجعه به شهرداری قوچان واقع در خیابان ولیعصر(عج)، واحد حقوقی شهرداری نسبت به دریافت فرم شرکت در مزایده اقدام نمایند. - تلفن پاسخگویی ۰۵۱-۴۷۲۱۷۳۰۰

آدرس ملک	شماره قطعات	مساحت زمین (مترمربع)	قیمت پایه- (ریال)
اراضی موسوم به تلاشگران- فاز سنگین	۱۸-۲۴-۲۹	۲۰	۳۲۰,۰۰۰,۰۰۰
	۴۴	۲۰	۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰
	۳۴-۳۶-۳۷-۳۸-۳۹-۴۰-۴۱-۴۲-۴۳	۲۰	۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰
	۸۷-۸۸-۸۹-۹۰-۹۱-۹۲-۹۹	۵۰	۴۷۵,۰۰۰,۰۰۰
	۴۵-۴۷-۴۸-۵۸-۵۹-۱۰۰	۷۵	۵۶۲,۵۰۰,۰۰۰
	۷۸-۷۱-۷۹-۸۰-۸۱-۸۲-۸۳-۸۴-۱۰۳	۷۵	۷۱۲,۵۰۰,۰۰۰
	۷۴-۷۵-۷۶-۷۷	۷۵	۷۱۲,۵۰۰,۰۰۰

- مبلغ تضمین شرکت در مزایده:
به میزان ۱۰٪ ارزش کل هر قطعه زمین
- زمان و محل دریافت و تحویل اسناد مزایده: از مورخه ۹۹/۱۰/۹ تا پایان وقت اداری مورخ ۹۹/۱۰/۲۰ – میدان ولیعصر(عج)، شهرداری قوچان، واحد حقوقی و تحویل اسناد به دبیرخانه شهرداری
- سایر اطلاعات و جزئیات مربوط به معامله، در اسناد مزایده مندرج است.
- تلفن پاسخگو: ۰۵۱-۴۷۲۱۷۳۰۰

روابط عمومی شهرداری قوچان ۹۹۰۷۱۳۶۳/ش